

מסורת הש"ס

(ב) [תוספתא ס"א דפאה]
(ג) כיכ לכ כחוטות כו.
(ד) קדוש פגג (ג) לעיל ד:
(ה) קדוש כו (א) [לעיל ד:]
(ו) לעיל ה לקמן כג. (ו) [לעיל
(ז) (ה) [לקמן יג.] (ע) [שם:]
(ח) [לקמן טז:] (ז) [דברים
(דג.) (ז) [שם] כחוטות רש"י
בסוף משנה לעיל ה. ד"ה
לח ובד"ה יתקיים, (ח) [דף
יג.] (ז) רש"י (ב) גי'
מ"ד, (ע) [שם] ד"ה
לח ליה,

תורה אור השלם

1. שפתים יִשָּׁק משיב
דברים נבואים:
משלי כד כז

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

אמר רב יוסף בן ברמי
אמר רב תנן
שבת כל נכסי לברז
ועמד חורז כנסים ואז
חורז כעבר חורז כנסים
מחזק שם [תאן] וקיל
ששים כל זמן
כל חורז כבתחור יאז
חורז כעבר שרי יאז
עלי שם כן חורז ואמר
לדא להשכנע בדי
דברא שרי
קייסן חובנסא אן
דברוי חורז וחוור תאן
תריה חביא שם מאי
אמר ר' שרי
נכתוב וכו' חתום אן
שם עלוי חורזי
בתחמיא שם חורזי
מערע שחא חורזי
בתחמיא שם אן
עריע על חתום ידון
אן עריע חורזי
החמיא שם אן
עריע שפתא שרי
בקא על חורזי חורזי
כל מליקין דאמרי
דיעבד חורזי
הבאי שם מאי
וכי כות
חורזי שרי חורזי
שכי ידע חורזי
כשי ובחשי שפתא
חורזי שרי חורזי
כלום אן חורזי
כל חורזי חורזי

המביא גם פרק ראשון גיטין

לעולם הוא בן חורין. דמאי דגלי גלי ומאי דלא גלי לא גלי: **עד שיאמר.** סתם חוץ מדבר מועט ולא יפרש מה הוא משׁייר דהתם אמרין דלחד מריבוא דקאמר היינו עבד ואיחיה לא חשיב ליה אלא כחחד מריבוא בנכסיס אע״ג דשוי טפי. ומדקאמר ר״ש לעולם הוא

בן חורין אשמעינן לא שנה היכא
דקנה שחר נכסים עמו כגון שפירש
השומר ששיר חוץ מקרקע פלוני
הנשוא קנה עצמו ושאר נכסים קנה
מן השויר ולא שנה היכא דלא קנה
שחר נכסים כגון שלא הוציר שם
הקרקע ששיר דכתב ליה חוץ מבית
נור קרקע קרקע הנשוא לא קנה שום
קרקע בכלל חד וחד היכא ליתמר
היטו הכוזב דשיר אפ"ה הוא בן
חורין דהוא לאו קרקע הוא ולא
שיירה אלמא פלגין דיבורא דהא
כל נכסי קאמר ליה ולא קנה אלמא
את עצמו. ואת נמי דקאמר עמו
קנה נכסים לא קנה רב שמעון
השומר לך: והבאר רב נחמן הלכא
כר' מאיר. דלא יאל לחירות:
שקילם ר' יוסי. דמפרש ואזיל:
שפירש יסך. רחוי הוא לנשק:
והי אמר רב נחמן כתי. דלא פלגין
דיבורא: שקיב. מרע. חדר בכל
ממטתיו כדבא בפרא (דף קמ"ב):

ספרי ילא עליו שם חירוס. ואסור להשתפד צו. אלמא פלגינ דביורא: **הפס.** דלמך ר"ל הלכה כר"מ עממא לנא ממוס דלא פלגינ דביורא הוא דהא כי נמי הזכיר שם שזיר קרקע פלוני ליתא פלוגמא דדיבורא קאמר ר"מ דלא ילא לתיורא אלא טעמא ממוס דלא כרות גיטא הוא דגבי טעמא תביי ספר כריתות (וברסא ד) ושחורוי עבדים גמרי לה לה מאסא' דתביי ופופשה לא נתן לה (ויקרא יט) וכתיב וכתב להס) וציעין כסר כריתות וקיון דלכא למימר דשיירא דהא נחת לשזירא ויהא לא הזכר בתוך המתנה דלא כתב ליה עמך וכתבי קטיון קך לאו כריתות גמור הוא. אכל היכא דלא שזיר כהא הוי כריתות לאלא ושחמחר שעה אחת כל זמן שלא חזר ושוב

אִיטוּ יִכּוֹל לַחֲזוֹר שְׁקֵדוֹ הַשֵּׁס וּגְבִי מִלְחָמִים דְּרִבָּא עֲבָדָא שְׁהִיבָא
 גִּיטוּ כְּרוֹת גִּיטָא הָאֵל וְיִהִי דִנְכֵסִים לֹא קֵנָה דְּבִנְיָ קִיּוֹם אֲבָל
 עֲמֹה קֵנָה דְּפִלְגִינִי דִּיבּוּרָא: טַלָּם יֵשׁ עוֹרֵי עוֹרָרִין. (לְפִסְתִּי:
 יַמְקִיִּים בְּחֻמְבּוֹי. לֹא הַעֲדִים עֲלֵמִן יַעֲרֻ שְׁתַּמְחִיבּוּ לֹא עֵדִים אַחֲרִים
 יִכְרִיבוּ וְשׁוֹב אִין כּוּ פִסּוֹל דְּבִנְי אֲרָךְ יִשְׂרָאֵל וְהֵאֱלִי בְּקִיּוֹן לְשִׁמָּה:
 דְּרִבִּי יוֹתָן. לֹא אִתְּפִרְסָה הִיכָא: דְּכַעַל. הַכְּעַל עֲרַעֵר עֲלִיו
 לְפִסְתִּי: מַתְנִי' אִיטוּ יִכּוֹל. מִפְּרַס בְּנִמְחָא: שׁוֹ לְמֹלִיךְ
 וְלִמְצִיבָא. לִמְרַ דְּפִנִי נִכְחָא: גְּבִי' חוֹת מִפְּרַס שׁוֹטֵה וְקָטָן.
 אֲשִׁין כְּהֵס דַּעַת אִין שְׁתִּיחֻתָא לְשִׁיחֻת לְגַרְסָא: כּל גַּב. כְּלִמָּה
 כֵּן שַׁעֲרָ: חוֹת מְגִיטִי נָשִׁים. לְקַמֵּן בְּפִירְקִין מִ' מִפְּרַס טַעֲמָא:

דכיון דדעת שכיז מרע לשחררו דעמו שיקנע בשעה שראויא לשחרר
אם יעמוד אמתו אינו חוזר בעבד וי"ל דהכל חקת חכמים היא וג'
שיאמר לו חכמים ויחיהו אם כתב בדברא מהיום אם ימות (מהיין)
לומר שאינו חוזר בעבד מאחר שחזקת פירוש: **ההם** משום דלא
עבדא כמתקפיו דמי ופריך עליה דר"י דש"י קרקע כל שהוא לא
רכא לרז נחמן מ"ט וא"ל משום דעבדא כמתטלי דמי ומתטלי
מתנין לה משמע דרז נחמן דפ"י טעמא משום דעבדא כמתטלי דמי
ללא כרות גיטא הוא מתנין שכן הדין ר"י לרזא ולא משום דע'
דהם לטעמא דפירש כהא טעמא דר"י גוי משום דלא כרות גיטא
מילתא דר"י איתמר בפ"י דבכותות (דף כג:) גוי פוגתא דכותא לכה
(וע"פ מנח' מכות טו. תוס' ד"ב)

סמוך אהני. שפוטין התמימה ולוקמה בחזקת אשת איש: מהן כדאמרין בירושלמי: **שני** צמודין ואמרינן. ואשת משום דאסור בהם חורין ובשפה לא ליבעיה האי שלח לעבד גנזי זה חורין ומה שאני מחביב בתמות: **ששור** גבי נשים אשחרורי דשיקר דין מוליג וביטוי נא בשא לא חזר

ל שאם יבא ויערער שכיחי שיירתא אבל במדינת הים ולא שכיחי שיירתא אל יתגוהו

לעולם הוא בן חורין.
לעולם משמע
שפירש השיר ול"ש היכא ד
דכחז ליה חוץ מבית כור

לעולם הוא בן חורין עד שיאמר "כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מיריבא שבהן והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן אע"פ שקלס רבי יוסי את רבי שמעון הלכה כר' מאיר דתניא ^(א) כשאמר בריהו לפני ר' יוסי קרא עליו המקרא הזה וישפתיים ישק משיב דברים נכוחים ומי אמר רב נחמן הכי והאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן בשכיב מרע שכתב כל נכסיו לעבדו ועמד חוזר בנכסים ואינו חוזר בעבד חוזר בנכסים מתנת שכיב מרע הוא ואינו חוזר בעבד שהרי יצא עליו שם בן חורין אלא אמר רב אשי התם היינו טעמא משום דלא כרות גיטא הוא: אם יש עליו עוררין יתקיים בחותמו: ערער כמה אילימא ערער ^(ב) והאמר ר' יוחנן דברי הכל אין ערער פחות משנים ואלא ערער תרי תרי ותרתי ניהו מאי חזית דסמכת אחני סמוך אחני יאלא ערער דבעל: **מתני'** ^(ג) המביא גט ממדינת הים ואינו יכול לומר כפ"ג ובפ"ג אם יש עליו עדים יתקיים בחותמו אחד גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים שווי למוליד ולמביא וזו ^(ד) אחת מן הדרכים ששוו גיטי נשים לשחרורי עבדים: **גמ'** ^(ה) מאי אינו יכול לומר אילימא חרש חרש בר אתווי גיטא הוא והתנן ^(ו) הכל כשרין להביא את הגט חוץ מחרש שומה וקטן ^(ז) אמר רב יוסף ^(ח) הכא במאי עסקינן כגון שנחנו לה כשהוא פיקח והספיק לומר בפני נכתב ובפני נחתם עד שנתהדרש: אחד גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים: תנו רבנן בשלשה דרכים שוו גיטי נשים לשחרורי עבדים ^(ט) שוו למוליד ולמביא ^(י) ויכול גמ' שיש עליו עד כותי פסול חוץ מגיטי נשים ושחרורי עבדים ^(יא) ויכול השמטות העולמים

למחיה דרכה כעבד שהיה
לא קנה דבש" קיום אבל
ש' עליו עוררין. לפסוקי
במחשבתו לו עדים אחרים
בשאל ודאי בקיאות לשמה:
בבעל. הכעל ערער עליו
בגמרא: שו' למולך.
חזק מלשן שטע וקטן.
לפרש: כל שטע למולך.
פירקין פ' מפרש טעמא:

העולים ואין גט לאחר מיתה וי"ז
שקנה בשעה שגרויה לשחרר להיטו ממנו וא"ת כיון
הדכל חקוק ממנו היא גם מה שחזר בנכנסים גם מה
המיוס אס ימות ס[מ]היוס אס לא ימות און נראה ש
פירושו: ה[ח]תם פשוט דלאו ברות גיטא ימות. דכפ
שיי קרקע של משה לא יאז כל ברות וקאמר עלה רב
א במטלטלי דמי ומטלטלי הוי שזר אלל עדכ ומשי רב
מסוס דעבדא במטלטלי דמי לית ליה טעמא דלאו ברות
ב ר"י לרבא ולא מסוס דעבדא במטלטלי הוה שלל
הוי מסוס דלאו ברות גיטא הוה כמו שוה מפרש שס:
גבי פלוגתא דעתינ לכהווע"ה ר"ז ואע"ז דהתם:
חוס' מוטות טו. ומס' ג"ר ל"ה והוא חמור כמנח בן בשם ר'יון

קמה במחוקת אשם: **אזל** ערער דבעל. וזה"ש
 וְיוֹצֵא לְאִשְׁתּוֹ וְלִבְנָהּ. וא"ל שכלמא כחשה הוּא משום ט
 וְהַיְיבָהּ הִיא שְׁלִיחַ לַעֲבֹד נט וזה שחביב ממד"ה ולא יאסר בש
 שו"ן גיט' נשים אשהרורי עבדים. איפכא הוה ליה למי
 לילך ומביא הוּא כחשה אלא אנן דעד השתא איירי בגיטין נק

ס' דלא שכיחי שיירתא אל יתגורו גיטי נשים ואחד שחרורי עבדים שוים

מ.

א [מ"י פ"ג מהל' זמיה
עוש"ע חו"מ סי'
סעי' ד']
ב מ"י פ"ו מהל'
עבדים הלכה ט ע

[illegible]

תוספות רי"ד (המ)

[illegible]